

Duifs

boek over

hoe je voorkomt dat je wordt geplukt,
vermalen, geroosterd en met
ketchup wordt opgediend
door Daaf Duif

Uitgetypt door Dribbel terwijl
Swapna Haddow
een tukje deed.

Met illustraties van
Sheena Dempsey
omdat Daaf Duif zijn stiften kwijt was.

Van Holkema & Warendorf

Dit boek is geschreven in Koekeroe.
De volgende woorden zijn bedoeld om
te testen of je Koekeroe kunt lezen:

Katten

Stinken

Naar

Scheten

En

Kool

Kun je alle woorden lezen? Weet
je het zeker? Wil je dat vierde woord
misschien nog een keer proberen?

Als je alle woorden op deze pagina
kunt lezen, heb je vast geen problemen
met het Koekeroe in dit boek. Je kunt
de pagina...

... NU omslaan.

k k k k k k k k k k

1

Blijkbaar betekent
'vakantie' dat AL HET ETEN
OPRAAKT

DAAR ZIJN WE WEER! IK BEN HET,
DRIBBEL, MET MIJN BESTE VRIEND,
DAAF DUIF. SORRY, WE SCHREEUWEN
NOGAL, OMDAT DE BUURMAN VAN HET
DAMESMENS, DIE VAN HIERNAAST, MET
DE BLADBLAZER BEZIG IS.

De Duif zij dank. Hij is opgehouden. Ik
kon mezelf amper horen fladderen.

O NEE! DAAR GAAT-IE WEER. IK
SNAP NIET WAAROM HIJ ER ZO HARD
BIJ MOET ZINGEN!

NOEMEN MENSEN DAT
ZINGEN? IK DACHT DAT
ZIJN ARM ERAF WAS
GEVALLEN EN DAT HIJ OM
HULP SCHREEUWDE.

IK WORD STAPELGEK
VAN DIE BLADBLAZER!

MET AL DIE HERRIE
KRIJGEN WE DIT
BOEK NOOIT AF.

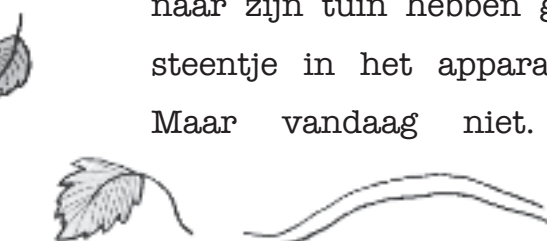

Waarom schreeuw je
nog steeds, Daaf? De
bladblazer is al gestopt.

ALS JE EENMAAL
SCHREEUWT, IS 'T LASTIG
OM ERMEE TE STOPPEN.

Ondanks het valse zingen en het
bladblazen, wat volkomen belachelijk is,
want daar heb je de wind voor, is Die van
Hiernaast onze held. Hij heeft ons leven
gered.

Normaal gesproken zou Daaf me
naar zijn tuin hebben gestuurd om een
steentje in het apparaat te schoppen.
Maar vandaag niet. Het keiharde

gekrijs van Die van Hiernaast en het ge-
mmmmèèèèhhhhh mmmmmèèèèhhhhh
mmmmèèèèhhhhh van de tuinstofzuiger
was even wonderbaarlijk als de vondst
van een ongeopend zakje chips.

Want weet je, Die van Hiernaast heeft
onze snavel gered, en dat begon allemaal
met...

Het begon allemaal met de ‘vakantie’ van het Damesmens.

Die ochtend was ze naar onze schuur achter in de tuin gekomen. Ze had een heel brood bij zich. Het zat nog in de zak. Ik rook haar gemene huisdier, Rotkat, die achter haar aan sloop. Daaf en ik bleven hoog op het gammele raamkozijn zitten, voor het geval die haarbal op ons af zou springen.

‘Rustig maar, komen jullie maar bij me,’ zei het Damesmens toen ze veilig de schuurdeur achter zich dichttrok. ‘Ik heb die rotkat in de tuin achtergelaten.’

Eerst sprong Daaf van het kozijn op de werkbank naast de deur. Het Damesmens tilde hem voorzichtig op.

Ze knikte naar mij. ‘Kom jij ook maar.’

Ik dook naar beneden en bloosde

donkergrijs toen ze naar me grijnsde, een stuk brood voor me afscheurde en op de werkbank gooide.

‘Ik heb nieuws,’ zei ze tegen ons. ‘Ik ga op een korte vakantie.’

‘Wat is een “korte vakantie”?’ vroeg ik zacht koerend aan Daaf.

‘Ik denk dat het een klein soort paard is.’